

Irina Iordăchescu, prestigios debut în Madama Butterfly

(Grigore Constantinescu – 14 mai 2017)

Din mai multe puncte de vedere, spectacolul cu „Madama Butterfly” de Puccini face parte din câștigurile valorice ale actualei stagiuni, în care politica repertorială a conducerii Operei Naționale București a combinat noi titluri cu cele deja aproape abandonate din ultimii ani.

Capodopera pucciniană poate fi, din această perspectivă, și un omagiu adus marelui regizor de teatru muzical, Jean Rânzescu, ale cărui montări încă stăruie în memoria melomanilor ce îi cunoscuseră impunătoarele realizări, prea în grabă înlocuite mai apoi pe scena Operei. Credem, totuși, că argumentul principal al afluenței de public a fost și afișul spectacolului, în care, sâmbătă seara, a fost reunită, sub bagheta eficientă și inspirată a lui Tiberiu Soare, o distribuție atent selectată, la toate nivelurile. Vocile și execuția dovedeau să partitura este bine cunoscută, redată expresiv de tenorul Călin Brătescu, baritonul Ștefan Ignat și partenerii lor episodici, Valentin Racoveanu, Daniel Filipescu, Marius Boloș, în dialog cu vocile feminine, mezzo-soprana Antonela Bârnat, expresivă în Suzuki, și soprana Cristina Enemia. Adevărat, și ecourile din trecut au fost eficient preluate la nivelul regizoral al lui Ștefan Neagrău, adaptarea scenografică a lui Cătălin Ionescu Arbore (lighting design), fluența expresivă (final de act II) pentru maestrul de cor Daniel Jinga.

Aceste comentarii sunt dominate de emoția momentului oferit de debutul, în rolul lui Cio Cio San, al sopranei Irina Iordăchescu, pe care am admirat-o justificat la această apariție pe scena Operei Naționale. „Madama Butterfly” este, melomanii o știu, o partitură ce solicită mari eforturi de aprofundare a studiului vocalității, dramaturgiei, dicției și trăirii sentimentale pe o linie a echilibrului profesional cerut unui interpret la apogeul carierei. Evoluția de ansamblu a interpretării conferite rolului dovedește cât de pretențioasă a fost munca de asimilare complexă a acestui nou rol, atât de dificil între personajele feminine ale operelor lui Puccini. Observând creația muzicală a primadonei, reținem calitatea vocală egală ca înregistrare, fără efort în acut și cu tendințe de declamație în grav, expresie teatrală în recitative. Intonația, remarcabil și firesc supravegheată, feminitatea compoziției actricești, capabilă uneori de replici dure, s-au armonizat în comportamentul tragic al eroinei, întregit de muzicalitatea frazării și coloristica nuanțurilor caracteristic meridionale. Dorind a oferi spectatorilor adevărul poetic al trăirilor muzicii lui Puccini, Irina Iordăchescu a dat un răspuns convingător așteptărilor noastre, cu sinceritatea și ardoarea unui veritabil și valoros artist liric.